
NABIESIADOWAĆ SIĘ (1) *vb pf*

2 pl m pers praet nabiesiadowaliście sie.

Sł stp, Cn, Linde brak.

Pf od „biesiadować” ‘ucztować, tu: żyć beztrosko’ z formantem na- + się wyrażającym dosyt lub nadmierność:

Zwrot: »nabiesiadować się dosyć«: Nábiesiádowaliście fie dofyć [Epulati estis Vulg Iac 5/5] ná ziemi: y w zbytkach wálznych wytuczylisście fercá wálze iáko ná dzień zábičia. PowodPr 69.

Formacje współrdzenne cf BIESIADOWAĆ.

KCh